

Het Nieuw Interkerkelijk Mannenkoor

Zomaar een zaterdagavond in september 1983. op de terugweg van Den Helder naar Zaandam.

In de auto zaten we nog wat na te keuvelen over de zojuist meegemaakte zangrepetitie van Het Nieuwedieper Visserскоор.

Het waren Dub de Vries, Dick Vermeulen en ondergetekende. Het is toch wel geweldig wat daar met dat koor gebeurt. Die vissers zingen op een eenvoudige manier hun liederen zowel geestelijk als populair.

Een koor van ± 150 man.

Maar de repetitie is elke week weer een groot feest en het neemt in de harten van die mannen een grote plaats in.

Ja, je zou er gewoon jalours op worden.

Ik vroeg jongens dat moet toch bij ons in de Zaanstreek ook mogelijk zijn.

O'ke zei Dick: Ga je gang probeer het maar.

Als je mannen bij elkaar kunt krijgen is hier jullie dirigent.

Zo reageerde ook Dub.

Ik werd er wel even stil van.

Tsjonge, Tsjonge een dirigent en organist waren er al en er begon binnenin mij iets te kriebelen.

Dick en Dub hadden zelf veel schik over m'n beduusde reactie.

Ach, joh. maak je nou maar geen illasies want dat lukt toch niet, maar ik dacht lachen jullie maar ik ga het toch proberen.

Thuisgekomen besprak ik het met m'n wederkhelft en die haar reactie was ook van, nou dat is het proberen waard.

Enthousiast enkele vrienden gebeld om te vragen of zij mee wilden doen om een koor op te richten, maar bij hen kreeg ik nul op 't rekest.

Dat lukt toch nooit zeiden ze, nee daar begonnen ze niet aan.

Zouden Dick en Dub dan toch getykt krijgen zou het echt in de Zaanstreek niet mogelijk zijn.

Maar let op.

M'n wederhelft had ondertussen met haar vriendin gesproken en deze zei misschien is het wat voor m'n man om mee te helpen.

En ja hoor, s'avonds bij elkaar gekomen en ideeën naar voren gebracht om te gaan starten.

Een van die ideeën was om vanuit het kinderkoor „Shalom” te gaan starten.

Het kinderkoor wilde zich hiervoor garant stellen.

Dit was mogelijk omdat deze drie mensen samen met Henny 'd Bosch -klok, Jaap Schot en Joop Weerstand het bestuur vormden van „Shalom”.

Er werden 2000 folders gestencild deze werden uitgedeeld na kerkdiensten en rondgebracht.

De kinderen van „Shalom” kregen er één mee voor hun vader.

In de kranten werden stukjes geplaatst met de oproep om te komen zingen.

Achter de schermen werd hard gewerkt om een start te kunnen maken.

De 1ste kennismakingsavond was gepland op dinsdag 10 november '83 in het Lichtschip te Zaandam.

De spanning steeg ten top, hoeveel man zouden er komen.

Bij ons kwamen berichten binnen van ± 38 man.

Er was een heerlijk kopje koffie met een plakje cake.

en daar kwamen ze. druppelsgewijs ~~een~~ wat schuchter binnen.

Piet had deze avond de leiding, hij heette iedereen van harte welkom en daarna opende de voorzitter van „Shalom” deze avond met gebed.

Daarna vertelde Piet hoe het idee ontstaan was om een nieuw mannenkoor op te richten.

De bedoeling was om op eenvoudige wijze het Evangelie door te geven d.m.v. het zingen van een lied.

3
Maar ook vooral om met elkaar spontaan en blijmoedig te zingen.

Inmiddels was ook Dick gearriveerd.

Het bekende so klonk uit z'n mond toen hij binnenkwam. Want zoveel mannen had hij toch echt niet verwacht.

Hij stelde zich voor, vertelde het één en ander van zijn dirigenten bestaan.

Hij zei blij te zijn met de gave om dit te mogen doen en dat hij het hier in de zaal wilde gaan proberen.

Maar en daar kwam het, hij wilde in Januari '89 van start gaan mits er 60 man aanwezig zouden zijn.

Met minder nam hij geen genoegen.

Even was het stil maar daar kwamen de vragen

Waarom en 38 man officieel nu al op papier was toch al een goed begin.

Nee, zei Dick minstens 60 man anders kom ik niet.

Dit i.u.m. ziekte of niet mee kunnen doen tijdens uitvoeringen.

Er werden nog wat vragen over en weer gesteld over het repertoire, de contributie, repetitieruimte enz.

Daarna was er weer koffie en toen vertelde Dub heel enthousiast van zijn aandeel als organist in 't geheel.

Als je zo al die mannen eens stiekem bekeek zag je aan hun gezichten van jongens kom op we gaan er tegen aan.

Heden zien te winnen en starten, van hen mocht het zo gauw mogelijk Januari zijn.

Anderen dachten, we moeten het eerst nog maar eens zien.

Aan het eind dankte Dirk Meijer met ons en daarna werd er gestemd om te kijken wie er bas, bariton tenor of 1ste tenor was.

Daarna ging men vol goede moed op huis aan.

Op het kinderkoor werd er elke week gevraagd hoeveel mannen zijn er nou!

We hielden ze dan ook trouw op de hoogte van alles. Het was erg vertederend om te zien hoe zij met ons meeleefde

Het mannenkoor was eigenlijk ook een beetje hun koor.
 In december '83 waren we de 65 man op papier, al gepasseerd
 Voor ons gevoel leek het wel of het nooit 7 Januari '84 zou worden.
 En ja hoor eindelijk de deur van het richtschip stond wagenwijd
 open de geur van koffie kwam je tegemoed en daar kwamen
 ze 82 man geweldig om stil van te worden.

Piet heette iedereen hartelijk welkom en opende met gebed
 daarna wenste hij allen veel zangplezier en gaf de leiding
 over aan Dick.

Het 1ste lied wat op het repertoire stond was
 "God heb ik lief, want Die Getrouwe Heer."

Als je dan achter de deuren zo alles aanhoort dan gaat
 er wel wat door je heen.

Daar staan ze dan de mannen van Het Nieuw Interkerkelijk
 Mannenkoor.

Jongens ik kan alleen maar zeggen voor de toekomst
 heel veel zangplezier gewenst met elkaar en
 dat onze Heiland over dit alles Zjn zegen mag geven.

M. Prins.